

MIÉRT ETETTETI SZÍVMŰKÖDÉS RONTÓ KÁLIUM TABLETTÁVAL A HALDOKLÓ RÁKBETEGET A KEZELŐORVOSA?

• <http://tudnodkell.info/naht/v/-daganatos-beteget-nem-elesztunk-ujra---edesapam-eletenek-ezzel-lett-vege/>

• 2016. augusztus 15. Forrás: mindenegyben

•

" DAGANATOS BETEGET NEM ÉLESZTÜNK ÚJRA " - ÉDESAPÁM ÉLETÉNEK EZZEL LETT VÉGE..

A kórházba kerülése előtt átesett négy tüdőrontgenen, egy mellkasrontgenen, egy gégerontgenen, és több más vizsgálaton, mivel három hónapja köhögött. Az eredmény minden esetben negatív volt. A kórházba kerülésekor kulcscsont biopsziát csináltak nála. Ennek az eredménye rákos sejteket mutatott ki.

Az addig szinte észrevehetetlen duzzanat, ezután a beavatkozás után dió nagyságúra dagadt. Ezután csináltak egy tüdőrontgent (eddig összesen az ötödiket!), ezt akkor negatívnak értékelték. Másnap csináltak neki egy CT-t és az rosszindulatú tüdődaganatot mutatott ki, áttéttel.

Ezután csináltak még hasi ultrahangot, vérvételt, elmondásuk szerint (mivel leleteket nem mutattak soha) rossz eredményekkel. A kezelőorvosnő és a főorvosnő is

tökéletesen közömbös volt irányában, elkönnyvelték, hogy menthetetlen. A kezelőorvos rettentően sietett elújságotlani neki a rossz hírt, mindezt egy esti elesés, ájulás után feltétlenül szükségesnek tartotta elmondani. Közölték, hogy nála már semmilyen terápiát nem alkalmaznak, a fájdalomcsillapításon és a vízelhajtáson, agyi dehidratáláson kívül. Pedig, ettől függetlenül a körülményekhez képest elég jól volt: még önállóan evett, fürdött, sétált, kedélyállapota jó volt, még viccelődött is, bizakodott a gyógyulásban, a hazatérésben. (Fizikailag is elég stramm volt: 180 cm magas, 76 kg.)

Ezután egy sor furcsa dolog történt: minden nap más-más gyógyszert kapott marékszámra, kísérleteztek vele, melyikre hogy reagál. Többször találtunk a fiókjában előző napról megmaradt gyógyszereket, senkit nem érdekelt a kórházi személyzet közül, hogy nem vette be. Egyszer találtunk nála egy fiolában folyadékot, erre az egyik nővér azt mondta, hogy szájfertőtlenítő, a másik, hogy hashajtó. Amikor fájdalomcsillapítót kért, gyengét és hatástalant adtak neki. Később az utolsó napokban már az odatett, megszáradt kenyeret nem tudta megenni és a májkrém konzervet nem tudta kinyitni, így természetesen nem tudott reggelizni még délelőtt 11 órákor sem és a gyógyszereit sem tudta lenyelni. Senki nem segített neki! (Annak ellenére, hogy mindenki honorálva volt). Csináltak neki egy tüdőtükrözést. Ez elmondásuk szerint nagyon rossz állapotot mutatott: teljes áttétet mellmagasságtól fölfelé mindenhol. A kegyetlen kezelőorvosnő ezt is sürgős kötelességének érezte még aznap este közölni vele, ami meg is tette a hatását.

Másnap, két nappal a halála előtt feladta a küzdelmet, elvesztette életkedvét. Állapota rohamosan romlott, nem evett, nem kelt fel, alig beszélt. Szteroid tartalmú gyógyszereket adtak neki, amitől rettenetes fájdalmai lettek a csontjaiban és az ízületeiben. A fájdalomcsillapítás vacak és hatástalan volt. Nem érdekelte őket a szenvedése. A teste, lába elkezdett dagadni a víztől, erre az utolsó nap a maréknyi gyógyszerek között három hatalmas kálium tablettát adtak be neki(!), ami az amúgy is megemelkedett káliumszintet tovább emelte, és a szívet annyira megterhelte, hogy egy kivégzéssel volt egyenértékű.

Sajnos ezt akkor még nem tudtam, mert akkor nem engedtem volna beadni. Ezután adtak neki egy injekciót, amitől fél óra múlva teljesen elvesztette az öntudatát, kiütötték. Még öt órán át agonizált, haldoklott, végül meghalt. Mikor kértem, hogy élesszék újra, a válasz az volt: "daganatos beteget nem élesztünk újra." A halál megállapítása után a nővér megjelent egy hatalmas injekciós tűvel a kezében, benne sárga színű folyadékkal, minket pedig kiküldött a kórteremből...

Sajnos lelketlen orvosokhoz került, rossz kezekbe. Spóroltak rajta, megelégtették, hogy "viszi" a kórház pénzét. Minek költsenek rá, hiszen szerintük úgyis meg fog halni, hiszen ő is csak egy "csotrogány" volt a többi darab-darab között. Ezt egy orvosi beszélgetésnél hallottam meg. Pedig 45 éven át fizette az egészségügyi hozzájárulást, ezek szerint teljesen fölöslegesen.

Azt ajánlom, mindenki, gondolkozzon el a fenti igaz történeten és próbáljon meg jó, emberséges orvost találni, keresni a betegnek. Mert vannak jó orvosok és jó emberek is, nemcsak ilyenek. Egyébként hiszem, hogy Isten mindenkinek meg fog fizetni, tettei után, érdemei szerint., nekik is.

Ne felejtsetd el megosztani, hogy mások is lássák!